

Zitting 1976–1977

14 322

Wijziging van de Provinciewet, de gemeentewet en een aantal andere wetten, strekkende tot reorganisatie van het binnenlands bestuur (Wet reorganisatie binnenlands bestuur)

Nr. 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet tot wijziging van de Provinciewet, de gemeentewet en een aantal andere wetten, strekkende tot reorganisatie van het binnenlands bestuur (Wet reorganisatie binnenlands bestuur).

De toelichtende memorie (en bijlage), die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 28 december 1976

Juliana

Nr. 2

ONTWERP VAN WET

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is de organisatie van het binnenlands bestuur te herzien;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Provinciewet wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 7 wordt als volgt gelezen:

Provinciale staten bestaan uit:

- 45 leden in een provincie beneden de 300 001 inwoners;
- 47 leden in een provincie van 300 001–400 000 inwoners;
- 51 leden in een provincie van 400 001–500 000 inwoners;
- 55 leden in een provincie van 500 001–750 000 inwoners;
- 59 leden in een provincie van 750 001–1 000 000 inwoners;
- 63 leden in een provincie van 1 000 001–1 250 000 inwoners;
- 67 leden in een provincie van 1 250 001–1 500 000 inwoners;
- 71 leden in een provincie boven de 1 500 000 inwoners.

INHOUD

- Artikel I. Wijziging van de Provinciewet
- Artikel II. Wijziging van de gemeentewet
- Artikel III. Bijlage, bedoeld in artikel 127c van de gemeentewet
- Artikel IV. Wijziging van de Wet gemeenschappelijke regelingen
- Artikel V. Wijziging van de Brandweerwet
- Artikel VI. Wijziging van de Wet op de Ruimtelijke Ordening
- Artikel VII. Wijziging van de Woningwet
- Artikel VIII. Wijziging van de Onteigningswet
- Artikel IX. Wijziging van de Woonruimtetwet 1947
- Artikel X. Wijziging van de Wet Ambulancevervoer
- Artikel XI. Wijziging van de Warenwet
- Artikel XII. Wijziging van de Kernenergiewet
- Artikel XIII. Wijziging van de Wet Autovervoer Personen
- Artikel XIV. Wijziging van de Wet Sociale werkvoorziening
- Artikel XV. Slotbepalingen

B. In artikel 10, eerste lid, wordt de punt na «ondergeschikt» vervangen door een puntkomma, terwijl wordt toegevoegd:

- e burgemeester;
- f wethouder.

C. In artikel 15 wordt in plaats van «ten minste tweemaal» gelezen: een door hen te bepalen aantal malen.

D. Vóór de tekst van artikel 29 wordt het cijfer 1 geplaatst, terwijl daaraan wordt toegevoegd een tweede lid, dat als volgt luidt:

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kunnen provinciale staten onder Onze goedkeuring bepalen, dat het aantal leden zeven of acht zal bedragen.

E. Artikel 33 wordt als volgt gelezen:

Het lid van gedeputeerde staten dat tussentijds is benoemd, treedt af op het gewone tijdstip van aftreden.

F. In Artikel 47 wordt in plaats van het gestelde na «plaatsvervanger» gelezen: ten minste de helft van het aantal zitting hebbende leden van gedeputeerde staten tegenwoordig is.

G. Artikel 56 wordt als volgt gelezen:

Onze commissaris heeft zijn vaste woonplaats in de provincie.

H. Artikel 71 wordt als volgt gelezen:

De griffier heeft zijn vaste woonplaats in de provincie.

I. Na artikel 79 worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, die als volgt luiden:

Artikel 79a

1. Provinciale staten stellen een beleidsplan vast, waarin het beleid dat het provinciaal bestuur voornemens is te voeren, in grote lijnen wordt aangegeven. Provinciale staten kunnen een of meer onderdelen van het beleidsplan afzonderlijk vaststellen.

2. Bij de voorbereiding van het beleidsplan of een afzonderlijk onderdeel ervan plegen gedeputeerde staten overleg met de betrokken gemeentebesturen en Rijksdiensten.

3. Het beleidsplan en de afzonderlijke onderdelen ervan worden, zodra zij zijn vastgesteld, algemeen verkrijgbaar gesteld. Van de verkrijgbaarstelling geschiedt openbare kennisgeving.

4. Het beleidsplan of een afzonderlijk onderdeel ervan beslaat een periode van ten minste vier jaren na de vaststelling ervan. Het wordt jaarlijks opnieuw vastgesteld.

5. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regels geven met betrekking tot de voorbereiding en de inrichting van het beleidsplan.

Artikel 79b

1. De bevoegdheid van het provinciaal bestuur strekt zich niet uit tot onderwerpen welke van zuiver plaatselijk belang zijn.

2. Het bepaalde in het eerste lid geldt niet, voor zover het provinciaal bestuur en gemeentebesturen besluiten tot het aangaan van gemeenschappelijke regelingen als bedoeld in hoofdstuk IV van de Wet gemeenschappelijke regelingen.

3. Het bepaalde in het eerste lid geldt evenmin ten aanzien van het beslezen van administratieve geschillen, indien de gemeenteraad bij verordening van besluiten, krachtens die verordening te nemen, beroep op Gedeputeerde Staten of Onze commissaris heeft opengesteld.

J. Vóór de tekst van artikel 85 wordt het cijfer 1 geplaatst, terwijl daaraan wordt toegevoegd een tweede lid, dat als volgt luidt:

2. De kosten, aan de van gemeenten gevorderde medewerking verbonden, worden door de provincie aan de gemeenten vergoed. Wij geven bij algemene maatregel van bestuur regels omtrent de wijze waarop de kosten worden vastgesteld en omtrent de wijze waarop de vergoeding plaatsvindt.

K. Artikel 97 wordt als volgt gelezen:

1. Wanneer gedeputeerde staten of Onze commissaris niet of niet behoorlijk voor de van hen gevorderde medewerking zorgen, kunnen wij Onze commissaris bij een in het Staatsblad te plaatsen, met redenen omkleed besluit gelasten de medewerking te verlenen.

2. De voordracht tot het besluit, bedoeld in het eerste lid, wordt Ons gedaan door of met medewerking van Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

L. Artikel 122 wordt als volgt gelezen:

1. De begroting van de provincie wordt met een nota betreffende de financiële positie van de provincie en een meerjarenraming voor ten minste de drie op het begrotingsjaar volgende jaren jaarlijks door gedeputeerde staten opgemaakt.

2. De in het eerste lid genoemde stukken worden zodra zij aan provinciale staten zijn aangeboden, algemeen verkrijgbaar gesteld. Van de verkrijgbaarstelling geschiedt openbare kennisgeving.

M. Vóór de tekst van artikel 123 wordt het cijfer 1 geplaatst, terwijl daaraan wordt toegevoegd een tweede lid, dat als volgt luidt:

2. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur voorschriften geven omtrent de inrichting van de meerjarenraming.

N. Vóór de tekst van artikel 125 wordt het cijfer 1 geplaatst, terwijl daaraan wordt toegevoegd een tweede lid, dat als volgt luidt:

2. De begroting moet in evenwicht zijn. Hiervan kan worden afgeweken, indien aannemelijk is, dat het evenwicht in de eerstvolgende jaren tot stand zal worden gebracht.

O. In artikel 134 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Het eerste lid wordt als volgt gelezen:

1. Voor een tak van dienst wordt een afzonderlijke begroting met een meerjarenraming voor ten minste de drie op het begrotingsjaar volgende jaren vastgesteld.

2°. Het tweede lid wordt als volgt gelezen:

2. Artikel 123 is van overeenkomstige toepassing.

P. Hoofdstuk XIV wordt als volgt gelezen:

HOOFDSTUK XIV

De provinciale belastingen

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 145

1. Provinciale staten besluiten tot het invoeren, wijzigen of afschaffen van een provinciale belasting. Bij het besluit tot invoering stellen provinciale staten een belastingverordening vast, krachtens welke de heffing en de invordering der belasting geschieden.

2. Onverminderd de bepalingen in de derde paragraaf van dit hoofdstuk vermelden de belastingverordeningen, in de daartoe leidende gevallen, de belastingplichtige, het voorwerp der belasting of het belastbare feit, de heffingsgrondslag, het tarief, het tijdstip van ingang van de heffing en hetgeen overigens voor de heffing en de invordering van belang is.

3. De in het eerste lid bedoelde besluiten behoeven Onze goedkeuring. De in artikel 164 genoemde termijn van drie maanden is op Onze beslissing terzake van de goedkeuring van die besluiten niet van toepassing.

4. Indien provinciale staten geen termijn hebben vastgesteld waarvoor hun besluit zal gelden, kunnen Wij in afwijking van het daaromtrent bepaalde in artikel 161 bij Onze beslissing een zodanige termijn bepalen.

Artikel 146

Behalve de belastingen waarvan de heffing krachtens bijzondere wetten geschiedt, kan de provincie heffen:

- a. de belastingen ter zake van onroerend goed, bedoeld in artikel 147a;
- b. de baatbelasting, bedoeld in artikel 147b;
- c. de bouwgrondbelasting, bedoeld in artikel 147c;
- d. opcenten op de hoofdsom van de van in de provincie wonende of gevestigde houders van motorrijtuigen geheven motorrijtuigenbelasting tot een getal van ten hoogste 32;
- e. de leges en andere rechten, bedoeld in artikel 148.

Artikel 146a

1. De besturen van gemeenten verschaffen de inlichtingen die hun door gedeputeerde staten voor de uitvoering van provinciale belastingverordeningen worden gevraagd.

2. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur regelen geven omtrent de wijze waarop en de voorwaarden waaronder de in het eerste lid bedoelde inlichtingen worden verstrekt.

Artikel 147

1. Ten dienste van de belastingheffing ter zake van onroerend goed stellen gedeputeerde staten vast:

- a. de oppervlakten van binnen de provincie gelegen gebouwde onroerende goederen;
- b. de oppervlakten van binnen de provincie gelegen ongebouwde onroerende goederen behorende tot hetzelfde kadastrale perceel als het onder a bedoelde gebouwde onroerend goed.

2. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur regelen geven met betrekking tot:

- a. de in aanmerking te nemen oppervlakte van een onroerend goed en de bepaling van de grootte daarvan;
- b. het vaststellen of bijhouden van andere gegevens inzake binnen de provincie gelegen onroerende goederen;
- c. het verstrekken van inlichtingen betreffende de in het vorige en in dit lid bedoelde oppervlakten en andere gegevens door gedeputeerde staten aan Onze Ministers en aan andere publiekrechtelijke lichamen.

§ 2. Bijzonder bepalingen omtrent enkele belastingen

Artikel 147a

1. Ter zake van binnen de provincie gelegen onroerende goederen – met uitzondering van ten behoeve van de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond – kunnen worden geheven:

- a. een belasting van degene die een onroerend goed, al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht, gebruikt;
- b. een belasting van degene die van een onroerend goed het genot heeft krachtens een zakelijk recht.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt:

- a. het begrip landbouw opgevat overeenkomstig artikel 1, eerste lid, onder b, van de Pachtwet (Stb. 1958, 37);

b. als degene die van een onroerend goed het genot heeft krachtens een zakelijk recht aangemerkt hij die bij het begin van het belastingjaar als zodanig bij het kadaster bekend staat, tenzij blijkt dat op dat tijdstip een ander de genothebende krachtens zakelijk recht was.

3. Heffingsgrondslag voor de in het eerste lid genoemde belastingen is de, op de voet van artikel 147, vastgestelde oppervlakte, na toepassing van afweegfactoren voor bestemming, kwaliteit en ligging. De heffingsgrondslag wordt vastgesteld naar de toestand bij het begin van het belastingjaar.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden de factoren ter afweging van bestemming en kwaliteit vastgesteld en worden met betrekking tot de factor ligging regelen gegeven.

5. Het bedrag van de belastingen is per eenheid van de heffingsgrondslag gelijk.

6. De belastingen worden bij wege van aanslag geheven over belastingjaren welke samenvallen met kalenderjaren.

7. Het tarief van een in het eerste lid bedoelde belasting overschrijdt niet een jaarlijks door Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën, de Raad voor de provincie- en de gemeentefinanciën gehoord, vast te stellen grens, welke grens voor elk der belastingen verschillend kan zijn.

8. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur regelen geven met betrekking tot:

a. de toepassing van de in het derde en vierde lid bedoelde afweegfactoren ten aanzien van een onroerend goed;

b. het buiten aanmerking laten van belastingbedragen beneden een bij of krachtens die maatregel gesteld minimum;

c. het niet heffen van de in het eerste lid, letter a, bedoelde belasting ingeval de heffingsgrondslag blijft beneden een in die maatregel gesteld minimum;

d. de berekening van de belasting van onroerende goederen, welke in het economisch verkeer als een eenheid worden beschouwd;

e. het niet buiten de heffing laten van bij die maatregel aan te wijzen onroerende goederen.

9. Geen belastingen worden geheven ter zake van:

a. gebouwen in hoofdzaak bestemd voor de openbare eredienst;

b. gebouwen, welke bestemd zijn tot het houden van openbare bijeenkomsten voor het gezamenlijk beleven van, en zich bezinnen op de aan de als rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid aan te merken genootschappen op geestelijke grondslag, andere dan kerkgenootschappen, ten grondslag liggende levensovertuigingen;

c. gronden welke deel uitmaken van de op de voet van de Natuurschoonwet 1928 (Stb. 63) aangewezen landgoederen;

d. natuurterreinen die door rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid tot behoud van het natuurschoon worden beheerd en andere bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen natuurterreinen;

e. andere bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen onroerende goederen.

Artikel 147b

1. Ter zake van in bepaalde gedeelten van de provincie gelegen onroerend goed dat gebaat is door voorzieningen die zijn tot stand gebracht door of met medewerking van het provinciaal bestuur, kan, over een termijn van ten hoogste dertig jaren een jaarlijkse belasting ter verkrijging van een billijke bijdrage in de kosten van die voorzieningen worden geheven van degenen die van dat onroerend goed het genot hebben krachtens een zakelijk recht.

2. Tot heffing van de belasting wordt besloten binnen een jaar nadat de voorzieningen geheel zijn voltooid of, in geval zij eerder in gebruik zijn genomen, binnen een jaar nadien.

3. In de belastingverordening wordt bepaald, dat de belasting op verzoek van de belastingplichtige, voor de ten tijde van de indiening van het verzoek

nog niet aangevangen belastingjaren, ineens kan worden voldaan volgens een in de verordening op te nemen regeling.

Artikel 147c

1. Indien door of met medewerking van het provinciaal bestuur voorzieningen van openbaar nut worden getroffen, waardoor onroerend goed geschikt of beter geschikt wordt voor bebouwing of in een voordeliger positie komt te verkeren, kan voor zover de aan deze voorzieningen verbonden kosten niet krachtens overeenkomst aan de provincie zijn of worden voldaan, een belasting worden geheven, waarbij die kosten geheel of gedeeltelijk over dat onroerend goed worden omgeslagen. Onder voorzieningen wordt begrepen het verwerven of beschikbaar stellen van onroerend goed.

2. Tot heffing van de belasting wordt besloten binnen een jaar nadat de voorzieningen geheel zijn voltooid. In de belastingverordening wordt bepaald:

a. dat de belasting op verzoek van de belastingplichtige in de vorm van een jaarlijkse belasting kan worden geheven volgens in de verordening vast te stellen regelen;

b. welke bestemmingen voor de toepassing van de verordening met bebouwing in de zin van dit artikel worden gelijkgesteld.

3. Bij heffing als jaarlijkse belasting wordt zij geheven over een termijn van ten hoogste dertig jaren.

Artikel 147d

1. Verordeningen betreffende de heffing van opcenten op de hoofdsom van de motorrijtuigenbelasting gelden niet voor rijtijdvakken welke zijn aangevangen vóórdat twee maanden zijn verstreken sedert het tijdstip waarop Onze beslissing tot goedkeuring daarvan is verzonden.

2. De opcenten op de motorrijtuigenbelasting worden als motorrijtuigenbelasting geheven en ingevorderd.

3. De opbrengst wordt aan de provincie uitgekeerd volgens regelen door Onze Minister van Financiën te stellen.

4. De vermeerdering van belasting bedoeld in artikel 6 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966, en het vaste bedrag genoemd in artikel 8, tweede lid, onder a, van die wet blijven voor de berekening van het ingevolge artikel 146, onder d, aan opcenten verschuldigde bedrag buiten aanmerking.

5. Verandering in de loop van het rijtijdvak waarover de motorrijtuigenbelasting is betaald, van de woonplaats of plaats van vestiging van de houder van een motorrijtuig of van de plaats waaruit doorgaans met een motorrijtuig wordt gereden, is geen aanleiding tot het verlenen van teruggaaf van geheven opcenten of tot het heffen van opcenten over het nog niet verstreken gedeelte van het rijtijdvak door een andere provincie.

6. Voor de toepassing van artikel 146 en van dit artikel worden de begrip- pen motorrijtuig, houder van een motorrijtuig en rijtijdvak opgevat in de betekenis welke zij hebben voor de heffing van de motorrijtuigenbelasting.

7. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur een gebied of een gedeelte van een gebied dat geen deel van een provincie uitmaakt, voor de toepassing van artikel 146, onder d, en van dit artikel tot het gebied van een provincie rekenen.

Artikel 148

1. Voor provinciale belastingen worden gehouden de door de provinciën gevorderde

a. leges;

b. rechten, andere dan die bedoeld onder a, voor:

1°. het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde provinciale bezittingen of voor de openbare dienst bestem-

de werken of inrichtingen die bij de provincie in beheer of in onderhoud zijn;

2°. het genot van door of vanwege van het provinciaal bestuur verstrekte diensten, tenzij deze bedrijfsmatig worden verstrekt of bestaan in het tijdelijk ter beschikking van particulieren stellen van provinciaal personeel;

3°. het hebben van voorwerpen onder, op of boven provinciale grond of water, voor de openbare dienst bestemd.

2. Bezittingen, werken of inrichtingen ten dienste van een provinciaal bedrijf worden niet gerekend tot die welke voor de openbare dienst bestemd zijn.

3. Inrichtingen, door de provincie in stand gehouden zonder streven naar algehele dekking van kosten, worden niet als bedrijven aangemerkt indien de tarieven afhankelijk zijn van het inkomen of het vermogen.

4. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur de gevallen of groepen gevallen aanwijzen waarin door de provinciën rechten, bedoeld in het eerste lid, kunnen worden gevorderd zonder dat deze voor belastingen worden gehouden.

Artikel 149

Leges en andere rechten, bedoeld in artikel 148, eerste lid, die voor provinciale belastingen worden gehouden, kunnen worden geheven door de provincie die het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen toestaat of de diensten verleent, ongeacht of het belastbare feit zich binnen of buiten het grondgebied van de provincie voordoet.

Artikel 150

Besluiten tot heffing van rechten als bedoeld in artikel 148, eerste lid, onder b 1° en b 2°, die voor provinciale belastingen worden gehouden, worden niet goedgekeurd indien de krachtens die besluiten geheven rechten hoger zijn dan vereist wordt om een matige winst aan de provincie te verzekeren.

Artikel 150a

In de gevallen waarin naar het oordeel van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën het volkenrecht dan wel het internationale gebruik daartoe noopt, wordt vrijstelling van provinciale belastingen verleend. Onze genoemde ministers zijn bevoegd, ter zake nadere regelen te stellen.

§ 3. Heffing en invordering

Artikel 151

Deze paragraaf verstaat onder:

a. Algemene wet: de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301);

b. Invorderingswet: de wet van 22 mei 1845 (Stb. 22).

Artikel 152

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 147d en onverminderd het overigens in deze paragraaf bepaalde geschiedt:

a. de heffing van provinciale belastingen met toepassing van de Algemene wet als waren die belastingen rijksbelastingen;

b. de invordering van provinciale belastingen met toepassing van de Invorderingswet als waren die belastingen directe rijksbelastingen, andere dan grondbelasting.

2. Onverminderd het overigens in deze paragraaf bepaalde gelden de bevoegdheden en de verplichtingen van de hierna vermelde, in de Algemene

wet en de Invorderingswet genoemde functionarissen, met betrekking tot de provinciale belastingen voor de daarachter genoemde colleges of functionarissen:

- a. Onze Minister van Financiën: provinciale staten;
- b. het bestuur van 's Rijks belastingen en de directeur of de inspecteur: gedeputeerde staten;
- c. de ontvanger: een door gedeputeerde staten aangewezen ambtenaar, belast met de invordering van provinciale inkomsten;
- d. de ambtenaren van de rijksbelastingdienst: de ambtenaren der provinciale belastingen;
- e. de ambtenaren der directe belastingen: de als deurwaarder aangewezen ambtenaren der provinciale belastingen.

Artikel 153

Voor zover de belastingverordening dit met betrekking tot de uitvoering van enige wettelijke bepaling betreffende de heffing of de invordering van provinciale belastingen toestaat, kunnen gedeputeerde staten één of meer provinciale ambtenaren aanwijzen, die in hun plaats treden en kunnen zij bepalen, dat voor de verzending van aanslagbiljetten ingevolge artikel 2, eerste lid, van de Invorderingswet voor de ambtenaar, bedoeld in artikel 152, tweede lid, onder c, een andere provinciale ambtenaar in de plaats treedt.

Artikel 154

Provinciale belastingen kunnen worden geheven bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze, doch niet bij wege van afdracht op aangifte. De op andere wijze geheven belastingen worden voor de toepassing van de Algemene wet aangemerkt als bij wege van aanslag geheven belastingen, met dien verstande, dat wordt verstaan onder:

- a. aanslag, voorlopige aanslag, navorderingsaanslag: het gevorderde, onderscheidenlijk het voorlopig gevorderde, het nagevorderde bedrag;
- b. uitreiking van een aanslagbiljet: de kennisgeving van het onder a bedoelde bedrag;
- c. dagtekening van het aanslagbiljet: de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving van het onder a bedoelde bedrag, of bij gebreke van een schriftelijke kennisgeving, de datum waarop het bedrag op andere wijze ter kennis van de belastingplichtige is gebracht.

Artikel 155

Bij de heffing van provinciale belastingen blijven van de Algemene wet buiten toepassing de artikelen 2, vierde lid, 3, 26, vierde lid, 37 tot en met 40, 48, 49, 56, 62, 64, 71, 76, 80, tweede, derde en vierde lid, 82, 84, 86, 87 en 90 tot en met 95.

Artikel 155a

1. Gedeputeerde staten kunnen vorderen dat een verplichting tot het doen van aangifte of tot het indienen van een verzoek om uitreiking van een aangiftebiljet wordt nagekomen door het mondeling doen van aangifte. Bij het doen van deze aangifte worden de door gedeputeerde staten gevraagde bescheiden overgelegd.
2. Gedeputeerde staten kunnen vorderen dat een van de mondelinge aangifte opgemaakt relaas door de aangever wordt ondertekend, bij gebreke waarvan de aangifte geacht wordt niet te zijn gedaan.
3. Ten aanzien van mondelinge aangifte en de overlegging daarbij van bescheiden zijn de bepalingen van de Algemene wet met betrekking tot de schriftelijke aangifte van overeenkomstige toepassing.

Artikel 155b

Het in artikel 7, derde lid, van de Algemene wet bedoelde formulier wordt met betrekking tot provinciale belastingen vastgesteld door gedeputeerde staten.

Artikel 155c

1. Met betrekking tot de bij wege van aanslag geheven provinciale belastingen kan bij de belastingverordening dan wel door gedeputeerde staten voor de in artikel 9, eerste lid en derde lid, eerste volzin, van de Algemene wet, gestelde termijn van ten minste een maand een kortere termijn in de plaats worden gesteld.

2. Met betrekking tot de bij wege van voldoening op aangifte geheven provinciale belastingen kan de belastingverordening voor de termijn van een maand bedoeld in artikel 10, tweede lid, en artikel 19, eerste, derde en vierde lid, van de Algemene wet een kortere termijn in de plaats stellen.

Artikel 155d

Voor de toepassing van de artikelen 9, vierde lid, 18, derde lid, en 21, tweede lid, van de Algemene wet wordt met een onherroepelijke veroordeling gelijk gesteld het vervallen van het recht tot strafvordering op de voet van artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 155e

Het in artikel 12 van de Algemene wet bedoelde besluit om aan hem die aangifte heeft gedaan, geen aanslag op te leggen, wordt slechts bij beschikking genomen indien de aangifte schriftelijk is gedaan.

Artikel 155f

1. Hij die ingevolge de belastingverordening aanspraak kan maken op een gehele of gedeeltelijke vermindering, ontheffing of teruggaaf kan binnen twee maanden nadat de omstandigheid welke die aanspraak deed ontstaan, zich heeft voorgedaan, of, indien op dat tijdstip nog geen aanslagbiljet is uitgereikt, binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet, een verzoekschrift tot het verkrijgen van vermindering, ontheffing of teruggaaf indienen bij gedeputeerde staten.

2. Gedeputeerde staten beslissen op het verzoek bij uitspraak. Artikel 25, tweede, derde, vierde en zesde lid, van de Algemene wet is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 155g

De bevoegdheden van artikel 63 van de Algemene wet worden met betrekking tot provinciale belastingen uitgeoefend door gedeputeerde staten.

Artikel 155h

De in artikel 66 van de Algemene wet bedoelde kwijtschelding wordt met betrekking tot provinciale belastingen verleend door gedeputeerde staten.

Artikel 155i

1. Bij de toepassing van de artikelen 68, 69, 70 en 75 van de Algemene wet met betrekking tot provinciale belastingen worden de in die artikelen gestelde strafmaxima tot een vierde teruggebracht.

2. In afwijking in zoverre van artikel 87 kan in de belastingverordening op overtreding daarvan slechts geldboete worden gesteld en wel geldboete van ten hoogste tweehonderdvijftig gulden.

Artikel 155j

Voor de toepassing van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (Stb. 1956, 323) treden gedeputeerde staten in de plaats van de ambtenaar, bedoeld in Hoofdstuk II van die wet. Als partij die het beroep in cassatie, bedoeld in Hoofdstuk III van die wet, kan instellen, worden aangewezen gedeputeerde staten.

Artikel 155k

1. Bij de invordering van provinciale belastingen blijven van de Invorderingswet buiten toepassing de artikelen 7bis, derde lid, 8, 12 en 15 bis en van artikel 14, eerste lid, de woorden «en om den schuldenaar zonder vonnis bij lijfswang tot betaling te dwingen», alsmede van artikel 17, tweede lid, de woorden «een door dien Minister te bepalen». Bij de invordering van provinciale belastingen die niet bij wege van aanslag of bij wege van voldoening op aangifte worden geheven, blijven bovendien buiten toepassing de artikelen 1 tot en met 4.

2. De artikelen 5, vierde lid, en 6, eerste lid, van de Invorderingswet vinden overeenkomstige toepassing met betrekking tot belastingen, bedoeld in artikel 146, onder a, b en c, voor zover deze worden geheven van genothebenden krachtens zakelijk recht als zodanig.

Artikel 155 l

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 9 van de Invorderingwet zijn:

- a. naheffingsaanslagen invorderbaar een maand na de dagtekening van het aanslagbiljet;

- b. andere belastingaanslagen invorderbaar in twee gelijke termijnen, waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgende op die welke in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld, de tweede twee maanden later.

2. De belastingverordening kan van het bepaalde in het voorgaande lid afwijkende voorschriften inhouden.

Artikel 155m

1. Ten aanzien van niet bij wege van aanslag of bij wege van voldoening op aangifte geheven provinciale belasting treedt voor de toepassing van de Invorderingswet voor het kohier en het aanslagbiljet een daartoe bij de belastingverordening bestemd schriftuur of, bij gebreke van zulk een schriftuur, de kennisgeving, op de wijze door gedeputeerde staten te bepalen, van het verschuldigde bedrag aan de belastingschuldige in de plaats.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 9 van de Invorderingswet zijn gevorderde bedragen ter zake van op andere wijze geheven belastingen invorderbaar een maand na de dagtekening van de kennisgeving of andere schriftuur.

3. De belastingverordening kan met betrekking tot de invordering van de in het eerste lid bedoelde belastingen nadere, van de Invorderingswet en van het tweede lid afwijkende voorschriften geven betreffende de wijze waarop van het verschuldigde bedrag kennis wordt gegeven aan de belastingschuldige en betreffende de termijn van betaling.

Artikel 155n

Hoofdelijk aansprakelijk is:

- a. voor de belasting, verschuldigd door een lichaam in de zin van artikel 2, eerste lid, onder c, van de Algemene wet, dat geen rechtspersoonlijkheid bezit: ieder van de bestuurders;

b. voor de belasting, verschuldigd door een lichaam in de zin van artikel 2, eerste lid, onder c, van de Algemene wet, dat is ontbonden of dat niet binnen het Rijk is gevestigd: ieder van de met de vereffening belaste personen onderscheidenlijk de personen die het lichaam binnen het Rijk vertegenwoordigen, behoudens voor zover deze personen aantonen dat de niet-voldoening niet aan hen is te wijten.

Artikel 155o

1. De in artikel 17 van de Invorderingswet bedoelde bevoegdheid tot het verlenen van afschrijving en het verlenen van uitstel van betaling der belasting wordt met betrekking tot provinciale belastingen uitgeoefend door gedeputeerde staten. Afschrijving wordt niet verleend dan nadat de ambtenaar bedoeld in artikel 152, tweede lid, onder c, is gehoord.

2. Gedeputeerde staten kunnen op voorstel van die ambtenaar de belasting geheel of gedeeltelijk oninbaar verklaren. Het daartoe strekkende besluit ontheft de ambtenaar van de verplichting verdere pogingen tot invoering te doen.

3. Voor de berekening van de in artikel 17, tweede lid, van de Invorderingswet bedoelde interest, vinden de krachtens het tweede lid van dat artikel gegeven regelen inzake rijksbelastingen overeenkomstige toepassing.

Artikel 155p

Indien inzake een provinciale belasting exploit moet worden gedaan, een akte van vervolging betekend of een dwangbevel ten uitvoer gelegd, zijn daartoe naast de deurwaarder van de provincie aan welke die belasting verschuldigd is, mede de deurwaarders van gemeenten en andere provinciën bevoegd en desgevraagd verplicht.

Artikel 156

1. Met betrekking tot de in artikel 147a bedoelde belastingen:

a. is de rijksbelastingdienst belast met de berekening van belastingaanslagen en verminderingen, alsmede met de verzending van aanslagbiljetten en afschriften van beschikkingen inzake verminderingen en van andere beslissingen, waarbij de in een belastingaanslag begrepen belasting of verhoging wordt herzien;

b. blijven, onverminderd het bepaalde in artikel 155, voor zover de heffing betreft buiten toepassing de artikelen 13 en 14 van de Algemene wet;

c. blijven voor zover de invordering betreft, buiten toepassing de artikelen 152, tweede lid, 153, 155l, tweede lid, 155o en 155p;

d. worden de opbrengsten aan de provincie uitgekeerd volgens door Onze Minister van Financiën te stellen regelen.

2. Gedeputeerde staten verschaffen aan de rijksbelastingdienst de gegevens die nodig zijn voor de in het eerste lid bedoelde berekeningen.

3. De kosten welke verbonden zijn aan de werkzaamheden die de rijksbelastingdienst krachtens het eerste lid en in verband met het bepaalde in artikel 302, eerste lid, van de gemeentewet, verricht, worden vergoed volgens door Onze Minister van Financiën, de Raad voor de provincie- en gemeentefinanciën gehoord, te stellen regelen.

Artikel 157

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen inzake de belastingen, bedoeld in artikel 147a, nadere, zo nodig afwijkende, regelen worden gegeven inzake de heffing en invordering, alsmede inzake alle provinciale belastingen andere in het kader van paragraaf 3 van dit hoofdstuk passende nadere regelen ter aanvulling van de in dit hoofdstuk geregelde onderwerpen.

Q. Vóór de tekst van artikel 165 wordt het cijfer 1 geplaatst, terwijl daaraan wordt toegevoegd een tweede lid, dat als volgt luidt:

2. Een besluit tot het verrichten van een burgerrechtelijke rechtshandeling dat geen goedkeuring behoeft, kan niet worden geschorst of vernietigd, indien drie maanden zijn verstreken na de dag waarop het is genomen. Indien het besluit is geschorst, blijft vernietiging binnen de duur van de schorsing mogelijk.

R. Artikel 187a wordt verletterd tot artikel 187b, terwijl een nieuw artikel 187a wordt ingevoegd, dat als volgt luidt:

Artikel 187a

1. Wij bepalen bij algemene maatregel van bestuur voor de vaststelling of totstandkoming van welke regelingen omtrent uitkeringen uit 's Rijks kas aan provinciën de medewerking van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën vereist is.

2. De voordracht tot een maatregel als bedoeld in het eerste lid geschiedt na overleg met Onze Minister, die het mede aangaat.

ARTIKEL II

De gemeentewet wordt als volgt gewijzigd:

A. Ingevoegd wordt een nieuw artikel 4a, dat als volgt luidt:

Artikel 4a

Voor de toepassing van deze wet wordt onder bedrijfsterreinen verstaan terreinen ten behoeve van industrie, nijverheid of handel.

B. In het eerste lid van artikel 63 wordt in de plaats van «275» gelezen: 277.

C. In Titel I van de Tweede Afdeling wordt vóór artikel 128 een nieuw artikel ingevoegd, dat als volgt luidt:

Artikel 127c

De bevoegdheid van de gemeentebesturen strekt zich niet uit tot de onderwerpen, genoemd in de bij deze wet behorende bijlage.

Het bepaalde in het eerste lid geldt niet, indien ten aanzien van bedoelde onderwerpen toepassing wordt gegeven aan het bepaalde in artikel 79a, tweede lid, van de Provinciewet, en evenmin wanneer op bedoelde onderwerpen betrekking hebbende wetten, algemene maatregelen van bestuur of provinciale verordeningen de medewerking van de gemeentebesturen tot uitvoering daarvan vorderen.

Het bepaalde in het eerste lid geldt voorts niet, voor zover gemeentebesturen en het provinciaal bestuur besluiten tot het aangaan van gemeenschappelijke regelingen als bedoeld in Hoofdstuk IV van de Wet gemeenschappelijke regelingen.

D. Artikel 174bis vervalt.

E. In artikel 209 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In onderdeel k vervallen de komma en de woorden «en van die over de plaatselijke vervoermiddelen».

2°. De onderdelen l, n en o vervallen.

F. Artikel 222 wordt als volgt gelezen:

Bij brand heeft de burgemeester behoudens de gewone dienstregeling, door provinciale verordening voorgeschreven, het opperbevel.

Bij branden die of welke gevolgen zich over meer dan een gemeente uitstrekken, dan wel dreigen te gaan uitstrekken, kan Onze commissaris in de provincie het opperbevel regelen.

G. In artikel 228 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In het eerste lid wordt, onder wijziging van d in e, na c een nieuw onderdeel d ingevoegd, dat als volgt luidt:

d. het aanleggen en de uitgifte van bedrijfsterreinen.

2°. In het tweede lid wordt in plaats van «onder d» gelezen: onder e.

H. Artikel 239 wordt als volgt gelezen:

Op de begroting worden alle gemeentelijke inkomsten en uitgaven gebracht, alsmede een bedrag voor onvoorziene uitgaven.

I. Artikel 240 wordt als volgt gelezen:

Verplichte uitgaven van de gemeente zijn:

a. de renten en aflossingen van de door de gemeente aangegane geldleningen en alle overige opeisbare schulden;

b. de uitgaven, bij of krachtens de wet aan de gemeente opgelegd;

c. de uitgaven, voortvloeiende uit de van het gemeentebestuur gevorderde medewerking tot uitvoering van wetten, algemene maatregelen van bestuur en provinciale verordeningen, voor zover die uitgaven niet ten laste van anderen zijn gebracht.

J. In artikel 270 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Achter het woord «belasting» wordt ingevoegd: «of het belastbare feit» en in de plaats van het woord «grondslag» wordt gelezen: «heffingsgrondslag».

K. Artikel 273 wordt als volgt gelezen:

Ter zake van binnen de gemeente gelegen onroerende goederen – met uitzondering van ten behoeve van de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond – kunnen worden geheven:

a. een belasting van degene die een onroerend goed, al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht, gebruikt;

b. een belasting van degene die van een onroerend goed het genot heeft krachtens een zakelijk recht.

Voor de toepassing van het vorige lid wordt:

a. het begrip landbouw opgevat overeenkomstig artikel 1, eerste lid, onder b, van de Pachtwet (Stb. 1958, 37);

b. als degene die van een onroerend goed het genot heeft krachtens een zakelijk recht aangemerkt hij die bij het begin van het belastingjaar als zodanig bij het kadaster bekend staat, tenzij blijkt dat op dat tijdstip een ander de genothebbende krachtens zakelijk recht was.

Indien en voor zover een provincie een in artikel 147a, eerste lid, van de Provinciewet bedoelde belasting heft, wordt de overeenkomstige in het eerste lid bedoelde belasting uitsluitend geheven ter zake van alle onroerende goederen, ten aanzien waarvan de provincie de belasting heft.

Heffingsgrondslag voor de in het eerste lid genoemde belastingen is de op de voet van artikel 147 van de Provinciewet vastgestelde oppervlakte van een onroerend goed na toepassing van afweegfactoren voor bestemming, kwaliteit en ligging bedoeld in artikel 147a van de Provinciewet. De heffingsgrondslag wordt vastgesteld naar de toestand bij het begin van het belastingjaar.

Artikel 147a, vijfde tot en met het negende lid van de Provinciewet is, voor zoveel nodig, van overeenkomstige toepassing.

L. Artikel 281, tweede lid, onder c, wordt gelezen:

«c. de ontvanger: de gemeente-ontvanger of de ambtenaar, die krachtens regelen bedoeld in artikel 127a, bij de invordering van de gemeentelijke belastingen optreedt als ontvanger».

M. In het eerste lid van artikel 284 wordt tussen de getallen «56» en «64» ingevoegd het getal: 62.

N. Ingevoegd wordt een nieuw artikel 285a, dat als volgt luidt:

Artikel 285a

Het in artikel 7, derde lid, van de Algemene wet bedoelde formulier wordt met betrekking tot gemeentelijke belastingen vastgesteld door burgemeester en wethouders.

O. In het eerste lid van artikel 289 vervallen de woorden: «vrijstelling».

P. Artikel 291 vervalt.

Q. Artikel 291a wordt vernummerd tot «291».

R. In artikel 295 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In het eerste lid worden de woorden: «en om deze schuldenaar zonder vonnis bij lijfswang tot betaling te dwingen» vervangen door: «en om den schuldenaar zonder vonnis, bij lijfswang tot betaling te dwingen», alsmede van artikel 17, tweede lid, de woorden «een door dien Minister te bepalen».

2°. In het tweede lid wordt «artikel 272, onder a, b en c» vervangen door: «artikel 272, onder b en c».

S. In het eerste lid, onder a van artikel 296, vervalt het woord «binnen».

T. In artikel 297 wordt tussen het eerste lid en het tweede lid een nieuw lid ingevoegd, dat als volgt luidt:

Onverminderd het bepaalde in artikel 9 van de Invorderingswet zijn georderde bedragen krachtens op andere wijze geheven belastingen invorderbaar een maand na de dagtekening van de kennisgeving of andere schriftuur.

U. Artikel 300 wordt als volgt gelezen:

De in artikel 17 van de Invorderingswet bedoelde bevoegdheid tot het verlenen van afschrijving en het verlenen van uitstel van betaling van belasting wordt met betrekking tot gemeentelijke belastingen uitgeoefend door burgemeester en wethouders. Afschrijving wordt niet verleend dan nadat de gemeente-ontvanger of degene die als ontvanger optreedt, is gehoord. Burgemeester en wethouders kunnen op voorstel van de gemeente-ontvanger of degene die als ontvanger optreedt de belasting geheel of gedeeltelijk oninbaar verklaren. Het daartoe strekkende besluit ontheft die ambtenaren van de verplichting verdere pogingen tot invordering te doen.

Voor de berekening van de in artikel 17, tweede lid, van de Invorderingswet bedoelde interest, vinden de krachtens het tweede lid van dat artikel gegeven regelen inzake rijksbelastingen overeenkomstige toepassing.

V. Artikel 302 wordt als volgt gelezen:

De heffing en de invordering van een in artikel 273, eerste lid, bedoelde belasting geschieden in één bedrag met de overeenkomstige in artikel 147a van de Provinciewet bedoelde belasting.

Met betrekking tot de vergoeding van de kosten, welke verbonden zijn aan de werkzaamheden, die de provincie in verband met het bepaalde in het eerste lid ten behoeve van de gemeente verricht, kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regelen worden gegeven.

De opbrengsten der in artikel 273 bedoelde belastingen worden uitgekeerd volgens door Onze Minister van Financiën te stellen regelen.

W. In de overgangs- en slotbepalingen wordt vóór artikel 310 een nieuw artikel ingevoegd, dat als volgt luidt:

Artikel 309

Wij bepalen bij algemene maatregel van bestuur voor de vaststelling van welke regelingen omtrent uitkeringen uit 's Rijks kas aan gemeenten de medewerking van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en Financiën vereist is.

De voordracht tot een maatregel als bedoeld in het eerste lid geschiedt na overleg met Onze Minister, die het mede aangaat.

ARTIKEL III

Aan de gemeentewet wordt als bijlage, bedoeld in artikel 127c van die wet, toegevoegd:

Bijlage, bedoeld in artikel 127c van de gemeentewet

1. de zorg voor het openbaar vervoer;
2. aanleg, inrichting en beheer van:
 - a. zeehavens en daarbij behorende bedrijfsterreinen;
 - b. bedrijfsterreinen bestemd voor handel met een oppervlakte van meer dan 1 ha en daarbij behorende havens;
 - c. andere bedrijfsterreinen met een oppervlakte van meer dan 5 ha en daarbij behorende havens;
3. het oprichten en in stand houden van diensten voor openbare gezondheidszorg en het verlenen van medewerking daaraan;
4. het aankopen, inrichten en beheren van gronden met het oog op natuur- en/of landschapsbescherming en het verlenen van medewerking daaraan;
5. het vaststellen van verordeningen, welke uitsluitend of in hoofdzaak betrekking hebben op de bescherming van natuur en/of landschap;
6. het oprichten en in stand houden van de brandweer.

ARTIKEL IV

Artikel 26, eerste lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen, wordt als volgt gewijzigd:

1°. De eerste volzin wordt als volgt gelezen:

Behoudens het bepaalde in het derde en vierde lid kunnen bij de regeling aan een orgaan ten aanzien van de te behartigen belangen voor het gebied, waarvoor zij geldt, zodanige bevoegdheden van regeling en bestuur worden toegekend als aan de besturen der deelnemende provinciën en gemeenten met betrekking tot hun eigen provincie onderscheidenlijk gemeente toekomen, uitgezonderd gemeentelijke bevoegdheden welke uitoefening aan het toezicht van het provinciaal bestuur is onderworpen.

2°. Na de derde volzin wordt een nieuwe volzin opgenomen, die als volgt luidt:

Het bepaalde in de vorige volzin geldt niet wanneer de toegekende bevoegdheden alleen aan besturen van gemeenten toekomen, in welk geval in zoverre de regelen voor de bevoegdheden der gemeentebesturen en voor de uitoefening daarvan en het toezicht daarop van overeenkomstige toepassing zijn.

3°. De vierde volzin wordt als volgt gelezen:

Onder regelen in de vorige volzin bedoeld zijn niet begrepen die betreffende vergaderingen.

ARTIKEL V

De Brandweerwet wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 1 wordt als volgt gelezen:

1. Provinciale staten regelen bij verordening de organisatie en het beheer

van de brandweer. Bij de voorbereiding van de verordening pleegt het provinciaal bestuur overleg met de besturen van de gemeenten, met inachtneming van nader bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen.

2. Bij de verordening, bedoeld in het eerste lid, roepen provinciale staten, voor zover een goede brandweezorg dit toelaat, de medewerking in van de besturen der gemeenten, in de uitvoering daarvan.

3. De verordening als bedoeld in het eerste lid is onderworpen aan Onze goedkeuring.

4. Zijn Wij van oordeel, dat aanvulling, wijziging of intrekking van de verordening, bedoeld in het eerste lid, noodzakelijk is, dan nodigen Wij provinciale staten uit tot die aanvulling, wijziging of intrekking over te gaan.

5. Voor zover medewerking hiertoe door provinciale staten niet wordt verleend, kunnen Wij, de Raad van State gehoord, na afloop van zes maanden sedert de in het voorgaande lid vermelde uitnodiging, die verordening aanvullen, wijzigen of intrekken.

B. De artikelen 2 en 4 vervallen.

C. In artikel 5 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Het eerste lid, onder c, wordt als volgt gelezen: Provincieën: het geven van advies en voorlichting ter zake van het voorkomen, beperken en bestrijden van brand en brandgevaar en het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand;

2°. In het eerste lid, onder d, wordt de puntkomma vervangen door een komma, terwijl wordt toegevoegd: voor zover dit niet van provinciewege kan geschieden;

3°. In het eerste lid, onder e, wordt in plaats van «van gemeentewege» gelezen: van provincie- of gemeentewege.

D. In artikel 6 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In het eerste lid, wordt in plaats van «De burgemeester, de commandant en het door de burgemeester of commandant aangewezen ter plaatse dienstdoende personeel van de brandweer» gelezen:

Onze commissaris in de provincie, de burgemeester, de commandant en het door Onze commissaris in de provincie, de burgemeester of de commandant aangewezen ter plaatse dienstdoende personeel van de brandweer.

2°. In het derde lid worden de woorden «de burgemeester, de commandant en het door de burgemeester en de commandant» vervangen door:

Onze commissaris in de provincie, de burgemeester en de commandant en het door Onze commissaris in de provincie, de burgemeester of de commandant.

E. Het tweede lid van artikel 8 wordt als volgt gelezen:

De Brandweerraad bestaat uit vijftien leden, onder welke vier leden, die de belangen der provincieën en vier leden, die de belangen der gemeenten geacht kunnen worden te vertegenwoordigen.

ARTIKEL VI

De Wet op de Ruimtelijke Ordening wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 4 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Ingevoegd wordt een nieuw lid 1a, dat als volgt luidt:

1a. Bij een streekplan kunnen voorzover bovengemeentelijke belangen dat vorderen een of meer gedeelten van het grondgebied der provincie worden aangewezen als gebieden, ten aanzien waarvan de bevoegdheden van de gemeentebesturen, bedoeld in hoofdstuk IV, geheel of gedeeltelijk overgaan op het provinciaal bestuur (provinciale bestemmingsgebieden). Wij bepalen bij algemene maatregel van bestuur, in welke gevallen de aanwijzing de bedoelde bevoegdheden geheel dan wel gedeeltelijk kan doen overgaan.

2°. Aan het zesde lid wordt de volgende zin toegevoegd:
Een in het plan begrepen aanwijzing als provinciaal bestemmingsgebied blijft buiten werking gedurende de termijn voor en tijdens de behandeling van een beroep, als bedoeld in lid 6a.

3°. Ingevoegd wordt een nieuw lid 6a, dat als volgt luidt:
6a. Gedurende een maand, ingaande op de dag van de nederlegging, bedoeld in het vorige lid, kunnen de raden van de gemeenten, die zich tijdig met bezwaren tegen een aanwijzing als provinciaal bestemmingsgebied tot de Provinciale Staten hebben gewend, tegen die aanwijzing bij Ons beroep instellen. Wij beslissen mede de Rijksplanologische Commissie gehoord.
Onze Minister zendt een afschrift van Ons besluit aan de Provinciale Staten, de raden van de gemeenten, op wier gebied het streekplan betrekking heeft en aan de inspecteur van de ruimtelijke ordening. Een afschrift van Ons besluit wordt bij het streekplan ter inzage gelegd op de in het zesde lid bedoelde plaatsen. De nederlegging wordt bekendgemaakt op de in het vierde lid aangegeven wijze.

B. Ingevoegd wordt een nieuw artikel 6a, dat als volgt luidt:

Artikel 6a

Wij kunnen in bij algemene maatregel van bestuur aan te geven gevallen, voorzover bovengemeentelijke belangen dat vorderen, op verzoek van de Provinciale Staten bij algemene maatregel van bestuur het grondgebied van die provincie geheel of gedeeltelijk aanwijzen als provinciaal bestemmingsgebied, als bedoeld in artikel 4, lid 1a. Wij horen, alvorens te beslissen, de raden der gemeenten, wier grondgebied bij de gevraagde aanwijzing betrokken is en de Rijksplanologische Commissie.

C. In hoofdstuk IV worden, onder vernummering van de afdelingen 1, 2 en 3 tot afdelingen 2, 3 en 4 en onder vernummering van artikel 7 tot artikel 7a, een nieuwe afdeling 1 en een nieuw artikel 7 ingevoegd, dat als volgt luidt:

AFDELING 1

Algemene bepaling

Artikel 7

De in de afdelingen 2, 3 en 4 van dit hoofdstuk vervatte bepalingen zijn van kracht indien en voorzover niet bij een streekplan of bij een algemene maatregel van bestuur, als bedoeld in artikel 6a, anders is bepaald.

D. Na hoofdstuk IV wordt een nieuw hoofdstuk IVa ingevoegd, dat als volgt luidt:

HOOFDSTUK IVa

Provinciale structuurplannen en provinciale bestemmingsplannen

AFDELING 1

Provinciale structuurplannen

Artikel 36a

De Provinciale Staten kunnen voor het gebied van de provincie, dat als provinciaal bestemmingsgebied is aangewezen, een provinciaal structuurplan vaststellen. De artikelen 7a, eerste lid, 8, 9, 33 voorzover betrekking hebbend op een structuurplan en met dien verstande, dat in plaats van «artikel 37, eerste, tweede en vijfde lid» wordt gelezen:

artikel 37a, eerste lid, 34, eerste lid, en 36 voorzover betrekking hebbend op een structuurplan, zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat

a. de Provinciale Staten in de plaats treden van de gemeenteraad, Gedeputeerde Staten in de plaats van burgemeester en wethouders, de Commissaris der Koningin in de plaats van de burgemeester en Wij in de plaats van Gedeputeerde Staten;

b. het ontwerp voor een provinciaal structuurplan en het provinciaal structuurplan ter provinciale griffie en ter secretarie der gemeenten, op wier grondgebied zij betrekking hebben, ter inzage worden nedergelegd.

AFDELING 2

Provinciale bestemmingsplannen

Artikel 36b

1. De Provinciale Staten stellen voor het gebied van de provincie dat als provinciaal bestemmingsgebied is aangewezen, een provinciaal bestemmingsplan vast.

2. Indien bij de aanwijzing als provinciaal bestemmingsgebied is bepaald dat de bevoegdheid van het gemeentebestuur, geregeld in afdeling 3 van hoofdstuk IV, geheel op het provinciaal bestuur overgaat, zijn van overeenkomstige toepassing de artikelen 10, 11 met uitzondering van het zevende lid, 12, 13 met dien verstande dat in het tweede lid in plaats van «gemeentewege» wordt gelezen: provinciewege, 14-20, 21 met dien verstande dat in de tweede zin van het eerste lid in plaats van «artikel 37, tweede lid» wordt gelezen: artikel 37a, tweede lid, en met uitzondering van het vijfde lid, 22-27, 28 met uitzondering van de laatste zin van het zesde lid, 30-32, 33 voorzover betrekking hebbend op een bestemmingsplan en met dien verstande dat in plaats van «artikel 37, eerste, tweede en vijfde lid» wordt gelezen: artikel 37a, tweede en vijfde lid, 34, tweede lid, 35 en 36 voorzover betrekking hebbend op een bestemmingsplan, met dien verstande dat

a. de Provinciale Staten in de plaats treden van de gemeenteraad, Gedeputeerde Staten in de plaats van burgemeester en wethouders en de Commissaris der Koningin in de plaats van de burgemeester;

b. Wij in de plaats treden van Gedeputeerde Staten;

c. Wij alvorens omtrent goedkeuring te beslissen, de Rijksplanologische Commissie horen in plaats van de provinciale planologische commissie en, indien tegen het provinciaal bestemmingsplan bezwaren zijn ingebracht, tevens de Raad van State, Afdeling voor de Geschillen van Bestuur, en dat Wij van Ons besluit omtrent goedkeuring mededeling doen aan de Rijksplanologische Commissie in plaats van aan de provinciale planologische commissie;

d. een voorbereidingsbesluit, het ontwerp voor een provinciaal bestemmingsplan en het provinciaal bestemmingsplan ter provinciale griffie en ter secretarie der gemeente, op wier grondgebied zij betrekking hebben, ter inzage worden nedergelegd.

3. Indien bij de aanwijzing als provinciaal bestemmingsgebied is bepaald dat de bevoegdheid van het gemeentebestuur, geregeld in afdeling 3 van hoofdstuk IV, gedeeltelijk op het provinciaal bestuur overgaat, wordt bij het provinciaal bestemmingsplan bepaald dat burgemeester en wethouders der gemeenten, op wier grondgebied het plan betrekking heeft, volgens bij het plan te geven regelen het plan moeten uitwerken of binnen bij het plan te bepalen grenzen het plan kunnen wijzigen. Het vorige lid is van toepassing met dien verstande dat

a. de daarin opgenomen van overeenkomstige toepassing verklaring niet geldt voor artikel 11;

b. de daarin opgenomen wijziging van artikel 13, tweede lid vervalt;

- c. in de artikelen 14, 15, 17, 18 en 19 Gedeputeerde Staten niet treden in de plaats van burgemeester en wethouders;
 - d. in artikel 20 de Provinciale Staten niet treden in de plaats van de gemeenteraad;
 - e. in de artikelen 15, 16 en 19 Wij niet treden in de plaats van Gedeputeerde Staten.
- Op de in de eerste zin van dit lid bedoelde bevoegdheden van burgemeester en wethouders zijn de leden 3-8 van artikel 11 van toepassing.

E. Ingevoegd wordt een nieuw artikel 37a, dat als volgt luidt:

Artikel 37a

1. Wij kunnen, de Rijksplanologische Commissie gehoord, de Provinciale Staten verplichten binnen een door Ons te bepalen termijn een provinciaal structuurplan vast te stellen of te herzien.
2. Wij kunnen, de Rijksplanologische Commissie gehoord, de Provinciale Staten verplichten binnen een door Ons te bepalen termijn een provinciaal bestemmingsplan vast te stellen of te herzien.
3. Bij toepassing van het tweede lid kunnen Wij, de Rijksplanologische Commissie gehoord, aanwijzingen geven omtrent de inhoud van een provinciaal bestemmingsplan.
4. De Provinciale Staten zijn verplicht bij herziening van de in een provinciaal bestemmingsgebied geldende provinciale bestemmingsplannen die plannen met aanwijzingen, als in het vorige lid bedoeld, in overeenstemming te brengen. Voorzover de aanwijzingen betrekking hebben op een gebied, waarvoor geen provinciaal bestemmingsplan geldt, bestaat een overeenkomstige verplichting indien de Provinciale Staten tot vaststelling van provinciale bestemmingsplannen overgaan.
5. De Provinciale Staten zijn verplicht binnen een jaar, te rekenen van de dag van inschrijving als beschermd stads- en dorpsgezicht krachtens artikel 21 van de Monumentenwet in het voor een in een provinciaal bestemmingsgebied liggende gemeente geldende register, ter bescherming van dat stads- of dorpsgezicht een provinciaal bestemmingsplan vast te stellen of te herzien. Wij kunnen deze termijn eenmaal voor een jaar verlengen.
6. Wij zenden een afschrift van besluiten als in dit artikel bedoeld aan het provinciaal bestuur, aan de Rijksplanologische Commissie, aan de inspecteur van de ruimtelijke ordening en – indien de laatste volzin van het vijfde lid toepassing heeft gevonden – aan de Monumentenraad.

F. Ingevoegd wordt een nieuw artikel 40a, dat als volgt luidt:

Artikel 40a

1. Indien de Provinciale Staten niet voldoen aan een verplichting als bedoeld in een der artikelen 36b juncto 30 of 37a, gaan Wij op kosten van de provincie tot de vaststelling of herziening van het provinciaal structuurplan of het provinciaal bestemmingsplan over. Zolang de bekendmaking van de terinzagelegging van het ontwerp van het plan nog niet heeft plaatsgevonden blijven de Provinciale Staten tot vaststelling of herziening bevoegd.
2. In het geval, bedoeld in het vorige lid, vinden de artikelen 36a juncto 8 en 9, zo het een provinciaal structuurplan betreft, en de artikelen 36b juncto 21–27, 28, eerste, vierde en vijfde lid, en 31, zo het een provinciaal bestemmingsplan betreft, overeenkomstige toepassing met dien verstande dat
 - a. Wij in de plaats treden van de Provinciale Staten, van Gedeputeerde Staten en van de Commissaris der Koningin;
 - b. Wij, alvorens te besluiten de Rijksplanologische Commissie alsmede, voorzover het plan strekt tot bescherming van een beschermd stads- of dorpsgezicht in de zin van de Monumentenwet, de Monumentenraad horen.

3. Indien tegen het provinciaal bestemmingsplan bezwaren zijn ingediend, horen Wij alvorens te besluiten de Raad van State, Afdeling voor de Geschillen van Bestuur.

4. Een planologische maatregel, overeenkomstig dit artikel tot stand gekomen, wordt geacht door de Provinciale Staten en, voorzover het een provinciaal bestemmingsplan betreft onder Onze goedkeuring te zijn vastgesteld.

G. Hoofdstuk VI wordt als volgt gelezen:

HOOFDSTUK VI

Grondbeleid

Artikel 42

1. De Provinciale Staten geven voorschriften met betrekking tot het door de gemeenten of de provincie verwerven, beheeren, bouwrijp maken en uitgeven van gronden in het belang van de ruimtelijke ordening in het gebied van de provincie. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere voorschriften geven met betrekking tot de inhoud van de door de Provinciale Staten vast te stellen voorschriften.

2. Ten aanzien van provinciale bestemmingsgebieden, waarvoor de bevoegdheid of de verplichting tot vaststelling van bestemmingsplannen op grond van artikel 4, lid 1a, dan wel artikel 6a, juncto artikel 36b, tweede lid, bij hun college berust, kunnen de Provinciale Staten bepalen dat de verwerking, het beheer, het bouwrijp maken en de uitgifte van gronden, als in het eerste lid bedoeld, uitsluitend vanwege het provinciaal bestuur zullen plaatsvinden.

3. In bij algemene maatregel van bestuur te bepalen gevallen komt gelijke bevoegdheid aan de Provinciale Staten toe ten aanzien van andere dan in het vorige lid bedoelde gebieden.

Artikel 43

1. De Provinciale Staten stellen een verordening vast waarin de voorwaarden worden vastgelegd, waaronder de gemeenten of de provincie medewerking zullen verlenen aan de exploitatie van gronden, die in de naaste toekomst voor bebouwing in aanmerking komen (Exploitatieverordening).

2. Een exploitatieverordening bevat onder meer voorschriften omtrent:

a. de gevallen, waarin en de wijze waarop het treffen van voorzieningen voor doeleinden van openbaar nut afhankelijk wordt gesteld van de afstand van grond aan de gemeenten of de provincie;

b. het aandeel van de kosten van voorzieningen van openbaar nut, dat ten laste wordt gebracht van de gronden, die door deze voorzieningen worden gebaat en de wijze, waarop deze kosten over de genoemde gronden worden omgeslagen.

3. Wij kunnen van de verplichting tot het vaststellen van een exploitatieverordening op verzoek vrijstelling verlenen.

4. De exploitatieverordening is aan Onze goedkeuring onderworpen.

H. In artikel 44, eerste lid, onder a, en in artikel 45 worden na het woord «bestemmingsplan» ingevoegd de woorden: dan wel een provinciaal bestemmingsplan.

I. In artikel 46 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In het tweede lid worden na het woord «ontwerp-bestemmingsplan» ingevoegd de woorden: of het ontwerp voor een provinciaal bestemmingsplan.

2°. In het tweede, derde, vierde, vijfde en zesde lid worden na het woord «bestemmingsplan» ingevoegd de woorden: of een provinciaal bestemmingsplan.

3°. In het vierde lid worden na de woorden «artikel 30» telkens ingevoegd de woorden: dan wel artikel 36b juncto artikel 30, en na de woorden «artikel 40» de woorden: of artikel 40a.

4°. In het zesde lid worden na de woorden «artikel 37, vijfde lid» ingevoegd de woorden: of artikel 37a, vijfde lid.

J. Ingevoegd wordt een nieuw artikel 48a, dat als volgt luidt:

Artikel 48a

1. In afwijking in zoverre van het bepaalde in de artikelen 44–48 treden voor de toepassing van die artikelen in provinciale bestemmingsgebieden waarvoor de bevoegdheid of de verplichting tot vaststelling van bestemmingsplannen op grond van artikel 4, lid 1a, dan wel artikel 6a juncto artikel 36b, tweede lid, bij de Provinciale Staten berust, Gedeputeerde Staten in de plaats van burgemeester en wethouders, de Provinciale Staten in de plaats van de gemeenteraad en Onze Minister in de plaats van Gedeputeerde Staten.

2. De Provinciale Staten kunnen bij verordening de uitvoering van de verplichting tot beslissing omtrent het verlenen van aanlegvergunningen, welke verplichting op grond van het eerste lid juncto artikel 44, eerste lid, op Gedeputeerde Staten rust, opdragen aan burgemeester en wethouders. De artikelen 44–48 zijn dan van toepassing.

K. In het eerste lid van artikel 49 worden na het woord «bestemmingsplan» ingevoegd de woorden: of van een provinciaal bestemmingsplan, en na het woord «gemeenteraad» de woorden: dan wel de Provinciale Staten.

L. Artikel 50, eerste lid, wordt als volgt gelezen:

1. Indien ten behoeve van belangen behartigd door andere openbare lichamen dan de gemeente dan wel de provincie, hetzij ingevolge aanwijzingen als bedoeld in artikel 37, derde lid, dan wel artikel 37a, derde lid, of artikel 38 hetzij ingevolge artikel 37, vijfde lid, dan wel artikel 37a, vijfde lid, bepalingen in een bestemmingsplan dan wel een provinciaal bestemmingsplan moeten worden opgenomen, kunnen Wij op verzoek van de gemeenteraad dan wel van de Provinciale Staten aan die lichamen de verplichting opleggen de hogere kosten, welke het gevolg zijn van het opnemen van bedoelde bepalingen in het bestemmingsplan, geheel of gedeeltelijk aan de gemeente dan wel de provincie te vergoeden.

M. In artikel 59 worden na het woord ««bestemmingsplan» ingevoegd de woorden: of van een provinciaal bestemmingsplan.

N. In artikel 65 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In het eerste lid worden na het woord «bestemmingsplan» ingevoegd de woorden: of van een provinciaal bestemmingsplan.

2°. In het tweede en derde lid worden na de woorden «Gedeputeerde Staten» ingevoegd de woorden: dan wel de Provinciale Staten.

O. In artikel 70 worden na het woord «gemeente» ingevoegd de woorden: of de provincie, en na het woord «bestemmingsplan» de woorden: of een provinciaal bestemmingsplan.

P. Artikel 71 vervalt.

ARTIKEL VII

De Woningwet wordt als volgt gewijzigd:

A. In het eerste lid van artikel 1 wordt na de begripsomschrijving van bestemmingsplan ingevoegd de volgende begripsomschrijving: provinciaal bestemmingsplan: een provinciaal bestemmingsplan als bedoeld in de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

B. Na artikel 46 wordt een nieuwe afdeling in Hoofdstuk III ingevoegd, die als volgt luidt:

AFDELING 3

Bijzondere bepaling

Artikel 46a

1. In afwijking in zoverre van het bepaalde in de artikelen 24 – 46 treden voor de toepassing van die artikelen in provinciale bestemmingsgebieden waarvoor de bevoegdheid of de verplichting tot vaststelling van bestemmingsplannen op grond van artikel 4, lid 1a, dan wel artikel 6a, juncto artikel 36b, tweede lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening bij de Provinciale Staten berust, Gedeputeerde Staten in de plaats van burgemeester en wethouders, Provinciale Staten in de plaats van de gemeenteraad en Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening in de plaats van Gedeputeerde Staten.

2. De Provinciale Staten kunnen bij verordening de uitvoering van de verplichtingen, welke op grond van het eerste lid juncto de artikelen 24–46 op Gedeputeerde Staten rusten, opdragen aan burgemeester en wethouders. De artikelen 24 – 46 zijn dan van toepassing.

C. In artikel 48, eerste lid, onder b, worden na het woord «bestemmingsplan» ingevoegd de woorden: dan wel een provinciaal bestemmingsplan.

D. In artikel 50 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In het tweede lid worden na het woord ««ontwerp-bestemmingsplan»» ingevoegd de woorden: of een ontwerp van een provinciaal bestemmingsplan.

2°. In het tweede, derde, vierde, vijfde en zesde lid worden na het woord «bestemmingsplan» ingevoegd de woorden: of een provinciaal bestemmingsplan.

3°. In het vierde lid worden na de woorden «artikel 30» telkens ingevoegd de woorden: dan wel artikel 36b juncto artikel 30, en na de woorden «artikel 40» de woorden: of artikel 40a.

4°. In het zesde lid worden na de woorden «artikel 37, vijfde lid» ingevoegd de woorden: of artikel 37a, vijfde lid.

E. Ingevoegd wordt een nieuw artikel 55a, dat als volgt luidt:

Artikel 55a

1. In afwijking in zoverre van het bepaalde in de artikelen 47 – 55 treden voor de toepassing van die artikelen in provinciale bestemmingsgebieden waarvoor de bevoegdheid of de verplichting tot vaststelling van bestemmingsplannen op grond van artikel 4, lid 1a, dan wel artikel 6a juncto artikel 36b, tweede lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening bij de Provinciale Staten berust, Gedeputeerde Staten in de plaats van burgemeester en wethouders, de Provinciale Staten in de plaats van de gemeenteraad en Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening in de plaats van Gedeputeerde Staten.

2. De Provinciale Staten kunnen bij verordening de uitvoering van de verplichting tot beslissing omtrent het verlenen van bouwvergunningen, verklaringen van geen bezwaar en woonvergunningen, welke verplichting op grond van het eerste lid juncto artikel 48, eerste lid, 54, eerste lid en 55, eerste lid, op Gedeputeerde Staten rust, opdragen aan burgemeester en wethouders. De artikelen 47 – 55 zijn dan van toepassing.

F. Artikel 83 wordt als volgt gewijzigd:

1°. In het eerste lid worden na het woord «wethouders» ingevoegd de woorden: en Gedeputeerde Staten.

2°. In het eerste en tweede lid worden na het woord «gemeente» ingevoegd de woorden: of een provinciaal bestemmingsgebied.

G. Het opschrift van Afdeling 3 van Hoofdstuk VI wordt als volgt gelezen:
Bouw- en woningtoezicht

H. Artikel 85 komt te luiden als volgt:

1. Er is in elke provincie een bouw- en woningtoezicht, dat tot taak heeft:

- de staat van de volkshuisvesting in de provincie te onderzoeken en middelen tot verbetering daarvan aan te wijzen;
- het toezicht op de naleving van deze wet en van de krachtens deze wet uitgevaardigde voorschriften binnen de provincie uit te oefenen;
- andere werkzaamheden in verband met de uitvoering van deze wet te verrichten.

2. De Provinciale Staten regelen bij verordening de organisatie en de uitoefening van het bouw- en woningtoezicht en het welstandstoezicht.

3. Wij geven bij algemene maatregel van bestuur regelen omtrent de wijze, waarop de gemeentebesturen worden betrokken bij de voorbereiding en de uitvoering van de in het vorige lid bedoelde verordening.

I. Artikel 86 wordt als volgt gelezen:

De Provinciale Staten kunnen, onverminderd het bepaalde in artikel 85, derde lid, bij verordening de medewerking van het gemeentebestuur vorderen ter zake van de uitvoering van de in het eerste lid van dat artikel omschreven taak.

J. De artikelen 87, 88 en 89 vervallen.

K. In artikel 100 wordt het gestelde onder b als volgt gelezen:
de door Onze Commissaris in de provincie aan te wijzen ambtenaren, belast met de in artikel 85, eerste lid, bedoelde taak.

ARTIKEL VIII

Artikel 79 van de Onteigeningswet wordt als volgt gelezen:

Artikel 79

1. De onteigening heeft behoudens de gevallen, omschreven in het tweede lid en in artikel 87, plaats uit kracht van een besluit van de gemeenteraad, door Ons, de Raad van State gehoord, goedgekeurd.

2. Ten aanzien van provinciale bestemmingsgebieden waarvoor de bevoegdheid of de verplichting tot vaststelling van bestemmingsplannen op grond van artikel 4, lid 1 a, dan wel artikel 6a, juncto artikel 36b, tweede lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening bij de Provinciale Staten berust, treden in de gevallen, waarin toepassing is gegeven aan het bepaalde in artikel 42, tweede lid, van die wet, voor de toepassing van dit en de volgende artikelen van deze Titel de Provinciale Staten in de plaats van de gemeenteraad, Gedeputeerde Staten in de plaats van burgemeester en wethouders en de Commissaris der Koningin in de plaats van het hoofd van het gemeentebestuur.

3. Het bepaalde in het vorige lid is tevens van toepassing ten aanzien van andere gebieden in de gevallen, waarin toepassing is gegeven aan het bepaalde in artikel 42, derde lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

ARTIKEL IX

De Woonruimtetwet 1947 wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 3 wordt gelezen:

Provinciale Staten kunnen voor het grondgebied van de provincie nadere voorschriften geven voor de toepassing van artikel 1. Deze voorschriften worden in de Nederlandse Staatscourant en in het provinciaal blad bekendgemaakt.

B. Artikel 29 wordt als volgt gelezen:

1. Provinciale Staten zijn bevoegd gemeenten aan te wijzen, die de uitvoering van deze wet, voor zover zij bij het gemeentebestuur berust, gezamenlijk regelen.

Is binnen een door Provinciale Staten bepaalde termijn een gemeenschappelijke regeling niet aan hun goedkeuring onderworpen, of keuren zij de regeling niet goed, dan leggen Provinciale Staten de regeling op. De artikelen 11, eerste lid, tweede volzin en 12 onder b, van de Wet gemeenschappelijke regelingen zijn van toepassing.

2. Tegen een besluit als bedoeld in het eerste lid kan elk daarbij betrokken gemeentebestuur binnen een maand te rekenen van de dag van verzending van het besluit van Provinciale Staten bij Ons in beroep komen.

3. Wij treden, Provinciale Staten der betrokken provincies gehoord, voor de toepassing van het eerste lid in de plaats van de Provinciale Staten, indien naar Ons oordeel een gemeenschappelijke regeling getroffen behoort te worden door gemeenten in meer dan één provincie. Het tweede lid is alsdan niet van toepassing.

4. Alvorens gebruik te maken van de bevoegdheid bedoeld in het derde lid of te beslissen omtrent de vereiste goedkeuring horen Wij de Raad van State, Afdeling voor de geschillen van bestuur. De Afdeling brengt haar advies uit met overeenkomstige toepassing van de Wet op de Raad van State (Stb. 1962, 88).

C. Artikel 31 wordt gelezen:

1. Provinciale Staten kunnen al dan niet op verzoek van de raad van een gemeente deze wet in die gemeente geheel of gedeeltelijk dan wel voor bij hun besluit aan te wijzen categorieën van woningen buiten toepassing verklaren.

2. Provinciale Staten kunnen al dan niet op verzoek van de raad van een gemeente, waarin deze wet geheel of gedeeltelijk, dan wel voor bepaalde categorieën van woningen buiten toepassing is verklaard, deze wet in die gemeente geheel of gedeeltelijk, dan wel voor bepaalde categorieën van woningen, wederom van toepassing verklaren.

3. Provinciale Staten beslissen bij een met redenen omkleed besluit, waarin tevens wordt aangegeven in hoeverre en voor welke categorieën van woningen deze wet niet van toepassing onderscheidenlijk wederom van toepassing zal zijn. Zij kunnen, de gemeenteraad gehoord, bovendien bepalen, dat de vantoepassingverklaring slechts gedurende een door hen vastgesteld tijdvak zal gelden.

4. Besluiten, in dit artikel bedoeld, worden in de Nederlandse Staatscourant en in het provinciaal blad bekendgemaakt.

ARTIKEL X

De Wet ambulancevervoer wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 5 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Het eerste lid wordt gelezen:

1. Gedeputeerde staten voorzien in de instelling en instandhouding van centrale posten.

- 2°. Het tweede en derde lid vervallen.
- 3°. Het vierde lid wordt vernummerd tot tweede lid.

B. Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1°. In het derde lid wordt in plaats van «worden gesteld door de betrokken gemeenten dan wel het bij gemeenschappelijke regeling daartoe aangewezen orgaan, onderscheidenlijk in het in artikel 5, derde lid, eerste volzin, bedoelde geval, het daar bedoelde openbaar lichaam» gelezen: door gedeputeerde staten worden gesteld.

2°. Het vierde lid vervalt.

3°. Het vijfde lid wordt vernummerd tot vierde lid en hierin wordt in plaats van «Alvorens te beslissen» gelezen: Omtrent het ontwerp van de in het derde lid bedoelde regelen.

C. In artikel 15 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In het tweede lid wordt in plaats van «na welke de betrokken gemeente of gemeenten verplicht zijn in het nodige ambulancevervoer te voorzien» gelezen: na welke gedeputeerde staten in het nodige ambulancevervoer voorzien.

2°. Het derde, vierde en vijfde lid vervallen.

D. De artikelen 16 en 18 vervallen

ARTIKEL XI

De Warenwet wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 3 wordt in plaats van «waarin de bepalingen van deze wet en van de krachtens haar gegeven algemene maatregel van bestuur en plaatselijke verordeningen niet van toepassing zijn» gelezen: waarin deze wet niet van toepassing is.

B. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1°. Voor de aanhef wordt het cijfer 1 geplaatst.

2°. Aan het artikel wordt een lid toegevoegd, luidende

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen inzake personeel en uitrusting eisen worden gesteld, waarbij tevens één of meer laboratoria kunnen worden aangewezen, welke in het bijzonder toegerust zijn voor bepaalde werkzaamheden, en dienaangaande kunnen nadere eisen worden gesteld.

C. In artikel 5 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In de eerste volzin wordt in plaats van «De raad van een gemeente die Wij krachtens artikel 2 hebben aangewezen voor de vestiging van een keuringsdienst, stelt» gelezen: Provinciale Staten van de provincie waarin de keuringsdienst is gevestigd, stellen.

2°. In de tweede volzin wordt in plaats van «De Raad treft» gelezen: Provinciale Staten treffen, en in plaats van «in artikel 4» gelezen: bij of krachtens artikel 4.

D. In artikel 6 wordt in plaats van «De Raad van iedere gemeente stelt» gelezen: Provinciale Staten stellen.

E. In artikel 7 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Het in het eerste lid gestelde cijfer 1 vervalt en in plaats van «de goedkeuring van Gedeputeerde Staten» wordt gelezen: Onze goedkeuring.

2°. De leden twee, drie, vier en vijf vervallen.

F. Artikel 8 vervalt.

G. Artikel 9 wordt als volgt gelezen:

Artikel 9

1. Indien Wij aan een verordening of een instructie of aan een wijziging van een verordening of een instructie goedkeuring onthouden, onderwerpen Provinciale Staten binnen drie maanden na de dagtekening van Ons besluit met inachtneming van Onze beslissing een nieuw besluit aan Onze goedkeuring.

2. Indien hieraan niet is voldaan of indien bij dat nieuwe besluit Onze beslissing naar Ons oordeel niet of niet voldoende in acht is genomen, worden Provinciale Staten geacht weigerachtig te zijn mede te werken tot uitvoering van deze wet.

3. Wij stellen alsdan, de Raad van State gehoord, de verordeningen of instructies vast.

H. Artikel 10 wordt als volgt gelezen:

Gedeputeerde Staten delen de goedgekeurde verordeningen en instructies mede aan de inspecteur.

I. In artikel 11 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Het eerste lid wordt als volgt gelezen:

1. Indien naar Ons oordeel voor een provincie de keuring van waren niet voldoende is, kunnen Wij, de Raad van State gehoord, een of meer bepaalde voorzieningen, daaronder begrepen wijziging of aanvulling van verordeningen of instructies, voorschrijven.

2°. Het tweede en derde lid vervallen.

3°. Het vierde lid wordt vernummerd tot tweede lid.

4°. In het tweede lid wordt in plaats van «de beslissing van Gedeputeerde Staten of van Ons» gelezen: Onze beslissing.

J. Artikel 12 vervalt.

K. In artikel 13 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In het eerste lid wordt in plaats van «De gemeenten, die binnen het gebied van de keuringsdienst liggen» gelezen: De provincie of de provincies, waarin het gebied van de keuringsdienst ligt, in plaats van «het aantal inwoners van iedere gemeente»: het aantal daarbij betrokken inwoners, en in plaats van «door de gemeenten en het Rijk»: door de provincies en het Rijk.

2°. In het tweede lid wordt in plaats van «door het bestuur van de gemeente, waarin zodanig bedrijf is gevestigd» gelezen: op bij algemene maatregel van bestuur bepaalde wijze, en in plaats van «aan de gemeente, waar»: aan de provincie, waarin.

3°. In het derde lid wordt in plaats van «de gemeente, waar» gelezen: de provincie, waarin.

L. In artikel 16, tweede lid, wordt in plaats van «gemeenteraden» gelezen: Provinciale Staten.

M. In artikel 18, eerste lid, wordt in plaats van «de ambtenaren van de keuringsdienst, die burgemeester en wethouders van de gemeente, waar de dienst is gevestigd, daarvoor hebben aangewezen» gelezen: de ambtenaren van de keuringsdienst, die Gedeputeerde Staten van de provincie, waarin de dienst is gevestigd, daarvoor hebben aangewezen.

N. Artikel 23, eerste lid, wordt gelezen:

1. De ambtenaar, die het monster, bedoeld in artikel 21, genomen heeft, doet dat zo spoedig mogelijk toekomen aan de keuringsdienst, binnen welks gebied hij het heeft genomen. Het monster wordt zo spoedig mogelijk onderzocht. Het onderzoek geschiedt in het laboratorium van de in de eerste

volzin bedoelde keuringsdienst. In afwijking hiervan wordt volgens bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen regelen het onderzoek geheel of ten dele uitgevoerd in een laboratorium dat krachtens artikel 4 als in het bijzonder toegerust voor de desbetreffende werkzaamheden is aangewezen of in een ander bij algemene maatregel van bestuur aangewezen laboratorium. Het hoofd van het in de vorige volzin bedoelde laboratorium brengt de uitkomst van het laboratoriumonderzoek onverwijld ter kennis van het hoofd van de keuringsdienst binnen welks gebied het monster is genomen.

O. Artikel 33 vervalt.

ARTIKEL XII

De Kernenergiewet wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 27 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Het derde lid wordt als volgt gelezen:

3. Gedeputeerde staten der provincies waarin een keuringsdienst is gevestigd, zijn belast met het beheer van het register en de verstrekking van inlichtingen daaruit.

2°. Het vijfde lid wordt als volgt gelezen:

5. De provincies welke geheel of gedeeltelijk binnen het gebied van een keuringsdienst liggen, dragen tezamen de helft der aan de uitvoering van het derde en vierde lid met betrekking tot het register in dat gebied verbonden kosten. De staat draagt de andere helft. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld omtrent de berekening van de kosten, de verdeling van de door de provincies te dragen kosten over de afzonderlijke provincies en de betaling van de kosten door de provincies en de staat.

B. In artikel 58 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Het vierde lid wordt als volgt gelezen:

4. Met de uitoefening van de in het eerste en het tweede lid bedoelde taken zijn mede belast de door gedeputeerde staten der provincies waarin in gevolge aanwijzing krachtens artikel 2, derde lid, van de Warenwet een keuringsdienst is gevestigd, aan te wijzen ambtenaren van de betrokken keuringsdiensten. Inzake de taakvervulling van deze ambtenaren worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regelen gesteld.

2°. Het vijfde lid wordt als volgt gelezen:

5. De provincies welke binnen het gebied van een keuringsdienst liggen, dragen tezamen de helft der kosten verbonden aan de vervulling van de krachtens het vierde lid aan ambtenaren van die dienst opgedragen taak. De staat draagt de andere helft. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld omtrent de berekening van de kosten, de verdeling van de door de provincies te dragen kosten over de afzonderlijke provincies en de betaling van de kosten door de provincies en de staat.

ARTIKEL XIII

De Wet Autovervoer Personen wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 1 wordt het gestelde onder m als volgt gelezen:

m. vervoer in meer dan een provincie: vervoer, dat niet geheel binnen het gebied van een provincie blijft;

B. In artikel 3, eerste lid, vervalt de aanduiding «artikel 49a».

C. Artikel 10, tweede lid, wordt als volgt gelezen:

Behoudens het bepaalde in de artikelen 23 en 30 beschikt de in het eerste lid genoemde Commissie op aanvragen om vergunning voor de uitoefening van een autobusdienst in meer dan een provincie, voor de uitvoering van

groepsvervoer in meer dan een provincie of voor de uitvoering van toerwagenritten en ongeregeld vervoer, alsmede op verzoeken om verlenging, overdracht, wijziging of intrekking van zulk een vergunning.

D. Artikel 11, vierde lid, wordt als volgt gelezen:

4. Vertegenwoordigers van gedeputeerde staten van die provinciën, tussen welke een autobusdienst wordt of zal worden uitgeoefend, nemen deel aan de zittingen en vergaderingen, waarin deze dienst aan de orde is, tenzij zulks door gedeputeerde staten in bepaalde gevallen onnodig wordt geacht.

E. De titel van § 3 wordt als volgt gelezen:

Autobusdiensten in meer dan een provincie.

F. In de artikelen 12, eerste lid, en 23, eerste lid, wordt in plaats van «gemeente» telkens gelezen: provincie.

G. In artikel 13, zesde lid, wordt in plaats van «gemeenten» gelezen: provinciën en gemeenten.

H. In artikel 22, eerste lid, vervallen de woorden «in meer dan een gemeente».

I. In artikel 24, onder d, wordt in plaats van «gemeentebesturen» gelezen: provinciale besturen.

J. De titel van § 4 wordt als volgt gelezen:

Groepsvervoer in meer dan een provincie.

K. In de artikelen 25, eerste en tweede lid, 29 en 30, eerste lid, wordt in plaats van «gemeente» telkens gelezen: provincie; in artikel 26, vijfde lid, wordt in plaats van «gemeenten» gelezen: provinciën.

L. De titel van § 5 wordt als volgt gelezen:

Autobusdiensten en groepsvervoer binnen een provincie.

M. Artikel 32 wordt als volgt gewijzigd:

a. In het eerste lid wordt in plaats van ««gemeente»» telkens gelezen: provincie.

b. In plaats van «burgemeester en wethouders» wordt telkens gelezen: gedeputeerde staten.

c. Een nieuw vierde lid wordt toegevoegd, dat als volgt luidt:

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden aan gedeputeerde staten richtlijnen gegeven met betrekking tot de uitvoering van hun taak.

N. Artikel 33 wordt als volgt gewijzigd:

a. Toegevoegd wordt een nieuw eerste en tweede lid, luidende:

1. Een vergunning voor de uitoefening van een autobusdienst binnen een provincie wordt verleend voor ten hoogste tien jaren, echter met dien verstande, dat alle vergunningen voor de uitoefening van een autobusdienst binnen een provincie tegelijk aflopen na afloop van door Ons te bepalen tijdvakken van ten hoogste tien jaren.

2. Een vergunning voor het verrichten van groepsvervoer binnen een provincie wordt verleend voor ten hoogste vijf jaren;

b. De bestaande leden 1, 2, 3 en 4 worden genummerd onderscheidenlijk 3, 4, 5, en 6;

c. het nieuwe lid 3 wordt gelezen:

3. De vergunning kan te allen tijde hetzij in het algemeen vervoerbelang, hetzij wegens niet uitoefening van het vervoer, op voorstel van de Commissie of ambtshalve door gedeputeerde staten worden gewijzigd of ingetrokken.

d. In het nieuwe zesde lid wordt in plaats van «burgemeester en wethouders» telkens gelezen: gedeputeerde staten.

O. In artikel 33a, wordt in plaats van «burgemeester en wethouders» telkens gelezen: gedeputeerde staten.

P. In de artikelen 34 en 35 wordt in plaats van «burgemeester en wethouders» telkens gelezen: gedeputeerde staten; in plaats van «gemeente» wordt telkens gelezen: provincie.

Q. a. Het opschrift boven artikel 36 wordt als volgt gelezen:
Nadere voorschriften van provinciale besturen.

b. Artikel 36 wordt als volgt gewijzigd:

1°. In het eerste lid wordt in plaats van «de gemeenteraad» gelezen: provinciale staten.

2°. In het tweede lid wordt in plaats van «burgemeester en wethouders» gelezen: gedeputeerde staten; in plaats van «de raad» wordt gelezen: provinciale staten.

3°. Het vierde en vijfde lid worden als volgt gelezen:

4. Door provinciale staten kan bij provinciale belastingverordening worden bepaald, dat de kosten, welke aan de behandeling van de in artikel 32, eerste lid, bedoelde aanvragen en verzoeken zijn verbonden, door degene, aan wie vergunning wordt verleend, of door de aanvrager aan de provincie worden vergoed.

5. De in het eerste lid bedoelde regelen behoeven Onze goedkeuring. De artikelen 161, 162, 163 en 164 van de Provinciewet zijn van toepassing.

R. In artikel 37, eerste lid, vervalt de zinsnede «, niet uitsluitend binnen een bepaalde gemeente,».

S. De artikelen 39 en 39a vervallen.

T. In artikel 40, artikel 41, derde lid, en artikel 42, eerste lid, vervallen de woorden «of artikel 39».

U. Artikel 43 wordt als volgt gelezen:

Artikel 43

Krachtens een ingevolge artikel 37 verleende vergunning mogen de ritten worden uitgevoerd, indien daarvoor de daartoe in de vergunning aangewezen Rijksinspecteur of, indien meer dan een Rijksinspecteur is aangewezen een van de daartoe aangewezen Rijksinspecteurs toestemming heeft verleend.

V. Het gestelde in artikel 44, onder f, alsmede artikel 45 vervallen.

W. In artikel 46, eerste lid, artikel 47, eerste lid, artikel 47b, artikel 48, eerste lid, artikel 49, derde en vierde lid, alsmede artikel 50, onder a wordt telkens in plaats van «burgemeester en wethouders» gelezen: gedeputeerde staten.

X. In artikel 46, eerste lid, artikel 48, eerste lid, alsmede artikel 49, derde en vierde lid, wordt telkens in plaats van «gemeente» gelezen: provincie.

Y. Artikel 49a vervalt; in artikel 50, onder b, wordt in plaats van «de artikelen 48 en 49a» gelezen: artikel 48.

Z. Het opschrift boven artikel 51 en artikel 51 worden als volgt gelezen:
Nadere voorschriften van provinciale besturen.

Artikel 51

1. Provinciale staten kunnen in het belang van een behoorlijke uitvoering van het vervoer van personen met taxi's regelen stellen omtrent punten, waarin niet bij de wet of algemene maatregelen van bestuur is voorzien.

2. Gedeputeerde staten kunnen voorschriften geven ten aanzien van de indiening en behandeling van aanvragen, als in deze paragraaf bedoeld, tenzij door provinciale staten hierin wordt voorzien.

3. Bij de in het eerste lid bedoelde regelen of de in het tweede lid bedoelde voorschriften kan een regeling worden vastgesteld betreffende tijdelijke voortzetting van het vervoer na het overlijden van de vergunninghouder.

4. Provinciale staten kunnen bij provinciale belastingverordening bepalen dat de kosten, welke aan de behandeling van de in artikel 46 bedoelde aanvragen en verzoeken zijn verbonden, door degene aan wie vergunning wordt verleend, of door de aanvrager of door de verzoeker aan de provincie worden vergoed.

AA. De artikelen 51a en 51b vervallen.

AB. a. Het opschrift boven artikel 52 wordt als volgt gelezen:

Beroep tegen beschikking van de Commissie en van of vanwege gedeputeerde staten.

b. Artikel 52 wordt als volgt gewijzigd:

1°. In plaats van «gemeente» wordt telkens gelezen: provincie.

2°. De aldus gewijzigde tekst wordt genummerd 1 en een nieuw tweede lid wordt toegevoegd, dat als volgt luidt:

2. Van een beschikking van gedeputeerde staten op aanvragen om een vergunning voor de uitoefening van een autobusdienst binnen een provincie, voor de uitvoering van groepsvervoer binnen een provincie, voor vervoer van personen met taxi's, alsmede van een beschikking op een verzoek om verlenging, overdracht, wijziging of intrekking van zulk een vergunning, staat voor iedere belanghebbende beroep op Ons open binnen dertig dagen na de openbaarmaking van de beschikking of, voor zover betreft beschikkingen, welke niet openbaar worden gemaakt, binnen dertig dagen na de dag, waarop de beschikking is uitgereikt of aan de betrokkene toegezonden.

AC. In artikel 54, eerste lid, wordt in plaats van «gemeente» telkens gelezen: provincie.

AD. Het opschrift boven artikel 55 en artikel 55 vervallen.

AE. Artikel 56 wordt als volgt gelezen:

1. Provinciale staten kunnen voorschriften geven betreffende beroep tegen beschikkingen op verzoeken om vergunningen, waarop overeenkomstig artikel 36, derde lid, is beschikt.

2. Gedeputeerde staten kunnen voorschriften geven betreffende beroep tegen van hundertwee genomen beschikkingen, als in het vorige lid vermeld, tenzij hierin ingevolge dat lid is voorzien.

AF. Artikel 57, vijfde lid, wordt als volgt gelezen:

5. Provinciale staten kunnen bij provinciale belastingverordening bepalen, dat de kosten, voor de provincie uit de toepassing van dit artikel voortvloeiend, door de ondernemer aan de provincie worden vergoed.

ARTIKEL XIV

Artikel 9 van de Wet Sociale Werkvoorziening wordt als volgt gelezen:

1. Provinciale Staten kunnen binnen hun territorium gelegen gemeenten aanwijzen, die omtrent door dit college te bepalen aangelegenheden, de uitvoering van deze wet betreffende, een gemeenschappelijke regeling moeten aangaan. De regeling is onderworpen aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Is binnen een door Provinciale Staten bepaalde termijn een regeling als bovenbedoeld niet aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten onderworpen of keuren Gedeputeerde Staten de regeling niet goed, dan

wordt zij door laatstbedoeld college vastgesteld, hetwelk een afschrift ervan onverwijld aan Provinciale Staten en aan de Rijksconsulent zendt.

2. Tegen een beslissing van Provinciale Staten tot oplegging van een gemeenschappelijke regeling kan het bestuur van elke bij de regeling betrokken gemeente, binnen 30 dagen, te rekenen van de dag der verzending van de beslissing, bij Ons voorziening vragen.

ARTIKEL XV

1. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip dat voor de verschillende bepalingen en voor de verschillende provincies verschillend kan zijn.

2. Een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt genomen op voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken in overeenstemming met Onze Minister die het aangaat.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Binnenlandse Zaken,

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,

De Staatssecretaris van Financiën,

